отвеснитѣ плочи. Входътъ въ камарата е напълно засипанъ съ пръсть. Предната камара е 1.5 м. дълбока и 1.15 м. широка; предната плоча е вмъкната между страничнитѣ. Входътъ е напълно засипанъ. Покривната плоча липсва, безъ да се намиратъ счупенитѣ части въ могилката.

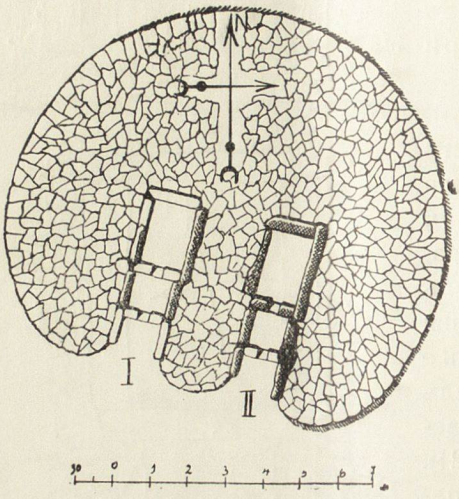

Фиг. 12.

Отъ коридора, 1.1 м. широкъ, сж запазени дветѣ странични плочи, които сж почти напълно засипани отъ каменната могилка. Могилката е запазена съ диаметръ 10 м., но каманитѣ ѝ сж прехвърляни. Направлението на долмената ось е 45°с.

2—3 (17—18) фиг. 12 и 13. На ръта който се спуща по дѣсния брѣгъ на р. Паперица, къмъ стока на дѣсния ѝ притокъ Крушевски долъ, се намира единъ двоенъ долменъ. На западния склонъ на казания рътъ къмъ р. Паперица се намира група отъ скални блокове, отъ които най-голѣмиятъ носи название Марковъ камъкъ,[1]) съ изкуствени издълбатини на горната му повърхность.

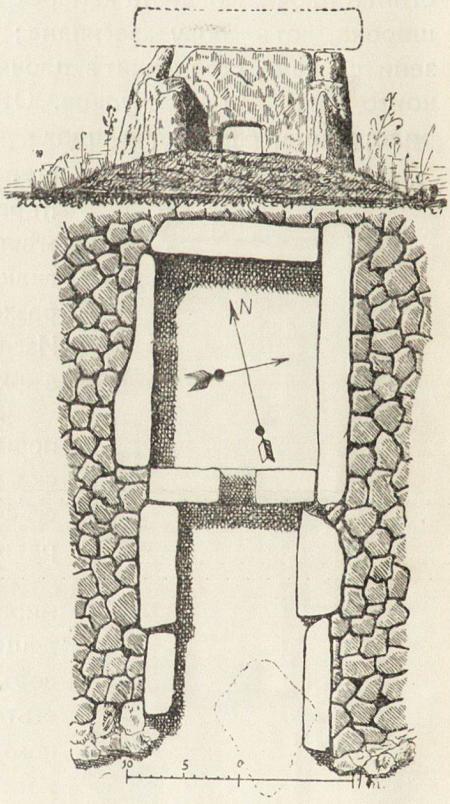

Фиг. 13.

Долменитѣ (фиг. 12) иматъ успоредни оси въ направление 15°С и сж отдалечени единъ отъ другъ 1.6 м. (ситѣ 2.8 м.). Отъ западния долменъ (фиг. 12 I) сж запазени само страничнитѣ плочи на дветѣ камари въ камения насипъ. Отъ източния (II) сж запазени следнитѣ части (фиг. 13): Главната му камара е 1.3 м. широка и 1.75 м. дълбока; страничнитѣ плочи сж незначително наклонени навжтре: източната отъ тѣхъ е 2.5 м. дълга, 1.05 м. висока и 0.23 м. дебела и се подпира върху напрѣчнитѣ плочи. Западната при

[1]) Казва се още Голѣмъ камъкъ (Извѣстия на Българското Археологическо дружество, III 1912—913 г. стр. 259 фиг. 155).